

N:o 24.

Ank. till Riksd. Kansli den 8 Mars 1879, kl. 11 f. m.

Memorial, med yttrande och förslag till voteringspropositioner i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut i frågor rörande Riksgäldskontorets förvaltning, med mera.

(R. A.)

Sedan Stats-Utskottet erhållit del af Kamrarnes beslut i anledning af Utskottets utlåtande N:o 5, angående Riksgäldskontorets förvaltning under den tid, som förflyttit sedan början af 1878 års riksdag, får Utskottet här nedan framställa de förslag till voteringspropositioner och afgifva det yttrande, som förberörda beslut funnits föranledna.

1:o.

Beträffande de af fullmäktige i Riksgäldskontoret vidtagna konverteringsåtgärder hade, på sätt i 1:sta punkten af ofvan berörda utlåtande omförmälts, Riksdagens år 1878 församlade revisorer dels förklarat det synas dem angeläget, att, med upphäfvande af fullmäktiges konverteringsbeslut, de för andra emissionen af 1875 års lån influtna medel blefve, innan något annat lån för jernvägsbyggnader upptoges, till det i obligationerna omförmälda ändamål, jernvägsbyggnader, använda, dels ock förmält sig anse det nödigt, att i blifvande reglementen begreppet »konvertering» måtte sålunda bestämmas, att det ej kunde tillämpas på andra lån än dem, som vid konverteringsbeslutets fattande vore upp sägbara.

Utskottet, som funnit sig ej ega skäl tillstyrka Riksdagen att, på sätt revisorerne föreslagit, med upphäfvande af fullmäktiges konverte ringsbeslut, lemlna någon särskild föreskrift beträffande användandet af de medel, som för ifrågavarande försålda obligationer af 1875 års låns andra emission influtit, hade i ofvan angifna 1:sta punkt af ifrågavarande utlåtande uppå anfördta orsaker hemstält, att stadgendet om rätt för fullmäktige att försälja obligationer för beredande af tillgång till konvertering af äldre statslån måtte ur det blivande reglementet för Riksgäldskontoret uteslutas.

Denna hemställan är af Andra Kammaren bifallen; hvaremot Första Kammaren, med afslag å Utskottets hemställan, beslutat, att revisorernes ifrågavarande framställning ej skulle till någon Riksdagens åtgärd för anleda.

Frågan torde alltså böra afgöras medelst gemensam omröstning; i hvilket afseende Utskottet föreslår följande voteringsproposition:

»Den, som vill att, med bifall till Stats-Utskottets i 1:sta punkten af dess utlåtande N:o 5 gjorda hemställan, stadgendet om rätt för Fullmäktige att försälja obligationer för beredande af tillgång till konvertering af äldre statslån skall ur det blivande reglementet för Riksgäldskontoret uteslutas, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen beslutat, att revisorernes ifrågavarande framställning ej skall till någon Riksdagens åtgärd föranleda».

2:o.

I fråga om ersättningsskyldighet för dem, som må hafva varit vällande till försuminelse vid indrifningen af *bevillning för ett fideikommiss*, hade Riksdagens revisorer föreslagit, att Riksdagen — med förklarande att anspråket på ersättning af vederbörande, utan afseende på huru tvisten om återstående bevillningsbeloppet kunde komma att utfalla, inskränktes till godtgorandet af den ränteförlust, som med stöd af Kongl. resolutionen den 13 April 1877 kunde bestämmas — måtte uppdraga åt Fullmäktige i Riksgäldskontoret att vidtaga de åtgärder, som för verksälligheten af Riksdagens härom meddelade beslut kunde erfordras.

Utskottet hade i 8:de punkten af ofvan omförmällda utlåtande hemstält, att revisorernes ifrågavarande förslag ej måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Denna hemställan har af Första Kammaren bifallits; hvaremot Andra Kammaren, med afslag å Utskottets hemställan, beslutat, att Riksdagen — med förklarande att anspråket på ersättning af vederbörande, utan afseende på huru tvisten om återstående bevillningsbeloppet kunde komma att utfalla, inskränktes till godtgörandet af den ränteförlust, som med stöd af Kongl. resolutionen den 13 April 1877 kunde bestämmas — skulle uppdraga åt Fullmäktige i Riksgäldskontoret att vidtaga de åtgärder, som för verkställigheten af Riksdagens härom meddelade beslut kunde erfordras.

I anledning häraf får Utskottet föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som vill, att, med bifall till Stats-Utskottets i 8:de punkten af dess utlåtande N:o 5 gjorda hemställan, revisorernes ifrågavarande förslag angående bevillning för ett fideikommiss ej må till någon Riksdagens åtgärd föranleda, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen, — med förklarande att anspråket på ersättning af vederbörande, utan afseende på huru tvisten om återstående bevillningsbeloppet kan komma att utfalla, inskränkes till godtgörandet af den ränteförlust, som med stöd af Kongl. resolutionen den 13 April 1877 kan bestämmas — beslutat åt Fullmäktige i Riksgäldskontoret uppdraga att vidtaga de åtgärder, som för verkställigheten af Riksdagens härom meddelade beslut kunna erfordras.»

3:o.

Angående *Gefle—Dala Jernvägs-aktiebolag* hade Riksdagens revisorer i sin berättelse om granskningen af Riksgäldskontorets tillstånd och förvaltning hemstält, det Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t ville på grund af innehållet i 6 § af det mellan staten och bolaget den 26 Maj och 16 Juli 1855 afslutade kontrakt taga i nä-

digt öfvervägande, huruvida icke en ytterligare ökad amortering af det nämnda bolag beviljade län borde föreskrifvas, på det att detsamma så fort som möjligt måtte varda gäldadt.

I 9:de punkten af sitt utlåtande N:o 5 hade Utskottet hemstält, att revisorernes ifrågavarande förslag ej måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Första Kammaren har bifallit denna Utskottets hemställan; men Andra Kammaren deremot beslutat, att Riksdagen skulle hos Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t, efter tagen kännedom af revisionsberättelser och sammandrag af räkenskaper hos Gefle—Dala jernvägsaktiebolag, täcktes i sammanhang med fastställande af trafiktaxa för bolaget taga under ompröfning, huruvida skäl vore för handen att tillämpa den i kontraktet med sagda bolag under angiven förutsättning stadgade skyldighet för detsamma att underkasta sig ökad amortering å det erhållna statslånet.

I anledning af Kamrarnes sálunda fattade skiljaktiga beslut har Utskottet ansett frågan om den af Andra Kammaren beslutade underdåniga anhållan hafva förfallit;

hvilket Utskottet härmed får för Riksdagen anmäla.

Stockholm den 8 Mars 1879.

På Stats-Utskottets vägnar:

CARL EKMAN.